ECLI:LV:AT:2021:1013.11519005820.5.L
Lieta Nr. 11519005820, SKK-598/2021
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2021.gada 13.oktobrī

Tiesa šādā sastāvā: senatori Ivars Bičkovičs, Artūrs Freibergs, Sandra Kaija,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2021.gada 29.jūnija lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Kasācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka apelācijas instances tiesa nav ievērojusi Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punktu un nepamatoti lietu izskatījusi rakstveida procesā. Apsūdzētajam tikusi liegta iespēja izteikties debatēs un teikt pēdējo vārdu. Tiesa par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzinusi to, ka viņš noziedzīgo nodarījumu izdarījis narkotisko vielu ietekmē. Apsūdzētajam nav bijusi iespēja mēneša laikā pieprasīt veikt atkārtotu alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudi, jo tās rezultāti viņam tika paziņoti novēloti. Apsūdzētais uzskata, ka viņam lietas izskatīšanas laikā apelācijas instances tiesā tika sniegta nekvalitatīva juridiskā palīdzība, tādējādi tiesa nepamatoti ir piedzinusi procesuālos izdevumus par valsts nodrošināto aizstāvību. Tiesa nepamatoti par atbildību pastiprinošu apstākli atzinusi to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ. Krimināllikuma 253.[1] panta trešā daļa paredz kvalificējošo pazīmi – realizācijas nolūku –, tādēļ mantkārīgu tieksmi nevar atzīt par atbildību pastiprinošu apstākli.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.panta un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa lietā iegūtos pierādījumus no jauna neizvērtē.

Senāts konstatē, ka kasācijas sūdzībā atkārtoti apelācijas sūdzības argumenti par to, ka tiesa nepamatoti par atbildību pastiprinošu apstākli atzinusi noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu narkotisko vielu ietekmē, kā arī par sniegtās juridiskās palīdzības kvalitāti, ko apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka medicīniskā pārbaude /pers. A/ veikta saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 394 „Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība". Ar medicīniskās pārbaudes protokolu Nr. 7560 /pers. A/ iepazinās un to parakstīja.

Apelācijas instances tiesa norādījusi, ka aizstāve ir nodrošinājusi apsūdzētajam /pers. A/ aizstāvību – saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmo daļu un Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punktu ir iesniegusi rakstveida viedokli par iesniegto apelācijas sūdzību, tai skaitā, par apsūdzētā /pers. A/ iesniegtajiem iebildumiem par lietas izskatīšanu rakstveida procesā. Tiesa nav konstatējusi pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no samaksas par aizstāvja palīdzību atbilstoši Kriminālprocesa likuma 85.pantam.

Tādējādi šajā daļā apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzība neatbilst Kriminālprocesa likuma 569.pantam.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta otrās daļas 2.punktu tiesa var atteikties ierosināt kasācijas tiesvedību, ja, izvērtējot kasācijas sūdzībā vai protestā minētos argumentus, nerodas šaubas par pārsūdzētā nolēmuma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā.

Apsūdzētā arguments par to, ka tiesa nepamatoti par atbildību pastiprinošu apstākli atzinusi to, ka noziedzīgo nodarījumu viņš izdarījis mantkārīgu tieksmju dēļ, nerada šaubas par pārsūdzētā nolēmuma tiesiskumu. Tiesas konstatētais atbildību pastiprinošais apstāklis – noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ – nav Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīme.

Arī apsūdzētā arguments par to, ka lietu apelācijas instances tiesa izskatījusi rakstveida procesā, nerada šaubas par nolēmuma tiesiskumu. Apelācijas instances tiesa lietu izskatījusi rakstveida procesā, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmo daļu, kura noteic, ka krimināllietu apelācijas kārtībā var iztiesāt rakstveida procesā arī gadījumos, kas nav minēti Kriminālprocesa likumā. Senāts norāda, ka šādā gadījumā tiesai nav saistoši Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punktā paredzētie nosacījumi. Rakstveida process neparedz kriminālprocesā iesaistīto personu klātbūtni un apsūdzētajam iespēju izteikties tiesas debatēs un teikt pēdējo vārdu.

Senāts atzīst, ka, izvērtējot šajā kasācijas sūdzības daļā izklāstītos argumentus, nav šaubu par nolēmuma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā, jo kasācijas sūdzībā nav norādīti argumenti par tiesību normu interpretāciju, kas varētu būt nozīmīga tiesu praksē.

Tādējādi šajā daļā konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta otrās daļas 2.punktā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.[1] panta pirmo daļu un otrās daļas 2.punktu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.
Lēmums nav pārsūdzams.